

TONDA 31

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Recenze	2
Příběhy	3
Divoký nápad	12
Luštění	13
Tip na výlet	24
Anglická stránka	25
Komiks	28

Redakce časopisu:

Adam Dražan (Adam), Adrian Dufek (Áďa), Marek Ekrt (Marek), Matouš Fiala (Matouš), Žofie Holasová (Žofi), Mirka Jendrolová (Miri), Klára Kmentová (Klári), Adriena Kisilová (Adri), Justýna Narovcová (Justý), Daniel Mojžíš (Dáda), Viktor Pažout (Viktor), Štěpán Petera (Štěpán), Róza Posoldová (Róza), Ester Rumlová (Ester), Noemi Veselá (Noemi)

Obálku nakreslil David Svačina 8.A

Komiks na zadní straně vytvořil Marek.

Milí čtenáři!

Máme tu 31. číslo na téma les.

Najdete tu různé příběhy, křížovky, bludiště, osmisměrky a další zábavné úlohy. V tomto čísle si můžete procvičit i anglický jazyk.

AŽ SE VÁM LÍBÍ ČTENÍ A DAŘÍ ŘEŠENÍ ÚKOLŮ!

Justý a Ester

Recenze knihy

Lauren Roberts: Bezmocná

Bezmocná od Lauren Roberts je fantasy příběh o dívce jménem Paedyn, která žije ve světě plném lidí s nadpřirozenými schopnostmi – jenže ona žádnou nemá. Náhodou se ale zaplete do smrtící soutěže Trial, kde jde o život i o pravdu. A do cesty se jí připelete princ Kai, který má moc všechno zničit nebo změnit.

Kniha je napínavá, plná akce, lží a nečekaných zvratů. Líbí se mi, že Paedyn není typická dokonalá hrdinka, ale chytrá, odvážná a tvrdohlavá. Napětí mezi ní a Kaiem drží příběh zajímavý až do konce – a ten konec mě zničil. Hned jsem potřebovala druhý díl.

Bezmocná je čtivá, svižná a ideální pro každého, kdo má rád Hunger Games. Ukazuje, že i bez moci můžeš být silný. Moje hodnocení: 4,5/5

Tereza 7.B

Světýlkování

Určitě všichni víte, že Vánoce se v každé zemi slaví trochu jinak. Stejně je tomu tak i na jiných planetách. Třeba na Merkuru se Vánoce slaví v létě a na Saturnu sáňkují po prstenci. Ale na všech hvězdách jsou tráveny stejně. A na Polárce je mají nejraději.

Na hvězdách se Vánocům říká „Světýlkování“. Skřítci, kteří tam žijí, vyjdou večer na terasy a blikají deseti tisíci baterkami směrem k planetě Zemi. Obyvatelům této planety se pak zdá, že Polárka svítí nejjasněji, neboť tam slaví Vánoce s největším nadšením.

To všechno Esterka dobře věděla. Vždyť už jí bylo sedm let, takže zažila šest Vánoc a dnes večer zažije další! Stejně jako se takhle ve škole naučila počítat, dozvěděla se toho i spoustu o Vánocích, protože to byl pro Polárčany nejvýznamnější svátek. Například, že lidem utíká čas mnohem pomaleji, takže slaví Vánoce po hrozně dlouhé době! To, co pro skřítky trvá rok, je pro ně jeden den.

Esterka uslyšela, jak na ni její sourozenci volají. Rychle si začala navlékat čepici, kterou včera sama upletla, jen aby zjistila, že je moc malá na její dlouhé špičaté uši. Vyskočila nahoru ke stropu (to skřítci dělají, když jsou nazlobení) a pustila se do hledání své pruhované šály. Hned toho nechala, když oknem uviděla, jak se rozsvěcují první baterky. Vyběhla na terasu, kde už jí její sestra Eva podávala baterku. Společně se opřely o zábradlí a začaly blikat planetě Zemi. To už se přidali všichni a vesmír se rozzářil barvami. Světlo se linulo ze všech stran a ze všech hvězd a skřítci v tu chvíli měli takový ten krásný pocit, který máme jen o Vánocích.

Jiní skřítci začali blikat i ostatním planetám. Esterčina kamarádka Eliška každý rok blikala směrem k Plutu, protože, podle jejího názoru, lidi nemůžou něco odněkud vyřadit jen proto, že je to menší než ostatní. Její bratři Emil a Emanuel svítili na Neptun, protože tam chtěli na dovolenou.

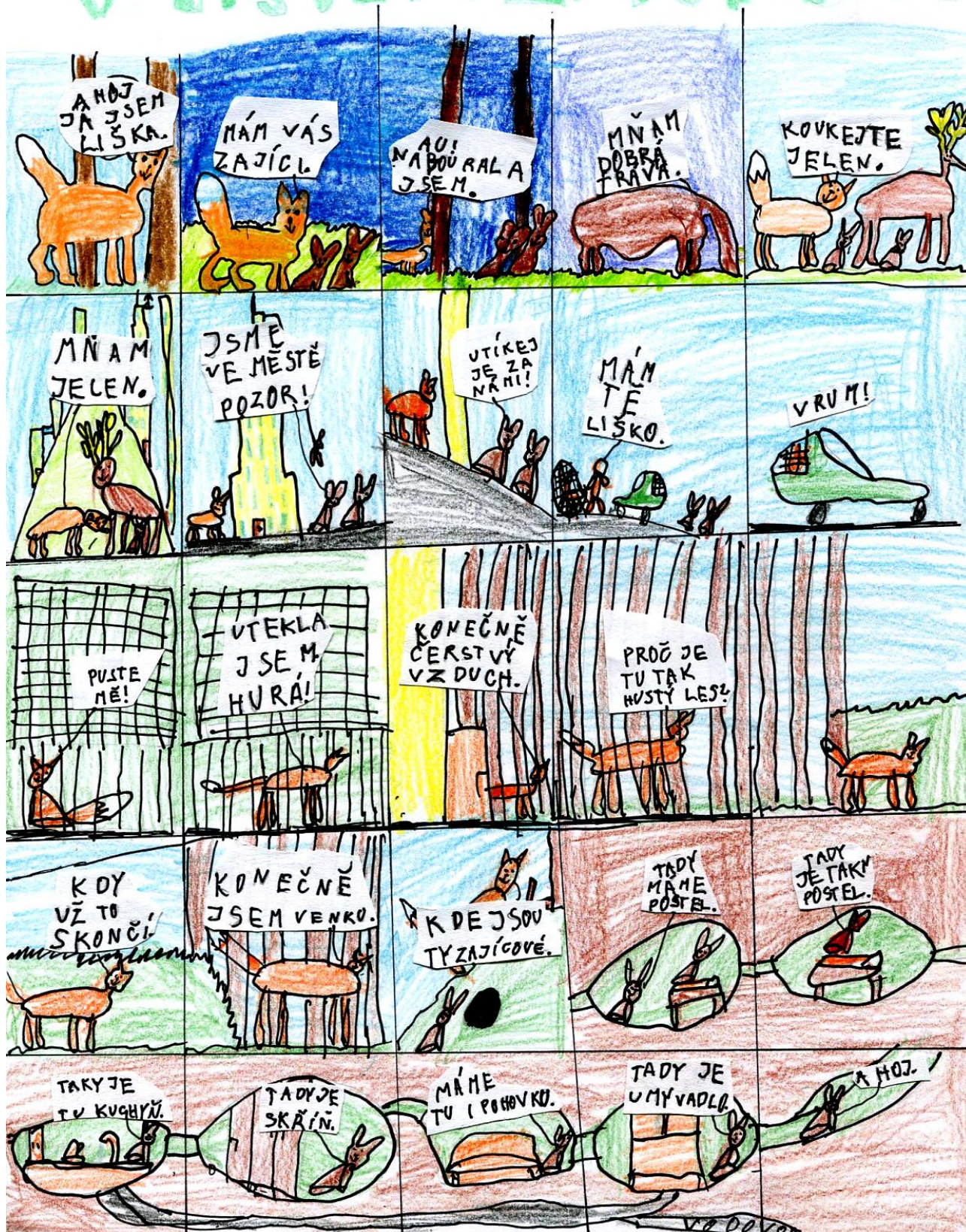
Esterka blikala na Zemi. Když u nich rok trvá den, myslí si, že blikáme každou noc? Napadlo ji. Po hodině blikání se unavila a zhasla baterku. Zamávala planetám: „Tak zase příští rok.“

Sofi 8. A

Žofka, Eliška 8.A

O LIŠCE A ZAJÍČOVÍ

Viktor

Kouzelný jelen

Eduard Albert Einstein byl vědec. Jednoho dne, když šel do lesa na výzkum, zjistil, že existuje kouzelný jelen. Aby to věděli všichni, napsal to do hodně známého časopisu HROM PRO MUŽE.

Známý milionář jménem Kazimír Rouba si o kouzelném jelenovi přečetl. Kazimír Rouba po něm toužil! Obvolal všechny své přátele, kteří byli pytláci, aby chytili kouzelného jelena.

Mělo to háček. Jeho syn Kája ho slyšel. „Tati, proč chceš zabít kouzelného jelena? Vždyť je to také živý tvor! Jak by se to líbilo tobě, kdyby tě chtěl někdo chytit?!“

„To mi je úplně jedno, Karle Roubo! Já ho prostě musím získat!!! Dávám ti domácí vězení, když takhle odmlouváš!“

Když Kája dostal domácí vězení, zjistil, že si ho táta vůbec nevšímá. A tak se vydal najít kouzelného jelena. Dva dny se připravoval na cestu. Měl výhodu, že bydlel v přízemí. Vyskočil z okna a vydal se do lesů.

Procházel se lesem a uviděl jelení stopy. Sledoval je, až došel k jeskyni a uviděl tam velkého jelena. „Copak tě ke mně přivádí, mladý muži?“ zeptal se jelen lidskou řečí.

„Musíš rychle pryč! Můj táta tě chce chytit, aby využil tvé kouzelné schopnosti.“

Jelen se zhrozil, ale hned se uklidnil. „Když se o mě tolik bojíš, tak tě o něco těžkého poprosím.“

„A co to bude?“ ptá se Kája.

„Proměním tě na jelena a ty se necháš chytit a dovést domů,“ odpověděl jelen.

„Ale já domů nechci, já jsem sem přišel, abych tě varoval!“

Jelen řekl: „Ty to nechápeš, jestli mi chceš pomoci, budeš se muset nechat chytit.“

„Tak dobře. Můžeme začít hned teď?“ zeptal se zvědavě Kája.

Jelen na něj tázavě pohlédl: „Jsi připraven? Jestli totiž ne, tak je větší pravděpodobnost, že se ti to nepovede a budeme muset začít úplně od znova!“

„Hmmmmmmmmmmmm, ano, jsem připraven. Jdeme do toho!“ vykřikl Kája.

„XOTOLOLO TY JELEŇA!!!!“

Kája se proměnil v jelena. Byl krásně tmavě hnědý s velkými parohy. Podobal se kouzelnému jelenovi. „Běž támhle na ten kopec, je tam past. Nech se do ní chytit a odvést domů a tam uvidíš dál!“

Kája vězel v pasti několik hodin, než k němu přiběhl pytlák, kterého znal už od vidění. Byl to Rubeš. Odvedl ho domů.

Táta se zrovna vracel z práce. Uviděl jelena a zvolal: „JO,JO, JOOOOOOOOOOOO!!!!“ Prohlížel si jelena ze všech stran. Nemohl si nevšimnout náramku na přední noze. Byl úplně stejný jako ten, který dostal Kája od maminky pro štěstí.

„KÁJO, KÁJO, SYNKU!!! Ty jsi jelenem?“ nemohl uvěřit svým očím. Kája pokýval hlavou.

„Proč jsi jelen?“

„Protože jsi chtěl uvěznit kouzelného jelena!“ odpověděl našťavaně syn. „Já už mu nechci ublížit. Já chci, abys byl zase Kája, a ne jelen Kája!!!“ „Tak mě pusť a já pro něj doběhnu!“

Táta ho co nejrychleji pustil ven. Kája odběhl do lesa. Jeho táta vzdychal na lavičce. Za hodinu přiběhli dva jeleni. Kazimír poprosil kouzelného jelena, aby Kāju proměnil zase nazpátek.

„Musíš mi ale slíbit, že už se nebudeš vytahovat a budeš pomáhat lidem, kteří to opravdu potřebují!“ řekl jelen.

Otec sepjál ruce. „Slibuji, hlavně mi dej syna nazpátek“

„Když slibuješ, tak slibuješ,“ řekl jelen a začal kouzlit:

„XOTOLOLO TY KAJAJAJÁ“

„Ach synku, synku, ty nejsi jelen...“

O MĚSÍC POZDĚJI

Kája se kouká na televizi a vykulí oči. V televizi je jeho táta a nějaká paní, která právě povídá: „Děkujeme Kazimírovi Roubovi za to, že věnoval 100 000 Kč do dětského domova a útulku pro psy a kočky.“

„Jupí, táta je nejlepší!“

Magický les

Jednoho dne šli Tonda, Lana, Mína a Oscar na výlet do lesa s úmyslem sbírat houby. Pak ale našli něco divného. Před nimi byla velká zavřená brána. Prvně vůbec nevěděli, co dělat. Zavolat rodičům? Říct o tom spolužákům? Tyto nápady se jim hemžily hlavou jako mravenci. Pak se rozhodli pro jedno - otevřou ji a půjdou dovnitř.

Už když vešli, něco se jim nezdálo. Liška měla parohy a nevešla se do nory. Stromy měly na kořenech zámky a nemohly růst. Pak k nim přišel malý skřítek, mile je pozdravil a pravil: „Vítám vás, už dlouho nás trápí zlá kletba kouzelníka Brundibára. Prvně si chtěl zasadit mrkve, ale jelikož ukradl tajný klenot našeho lesa, tak byla jeho síla 100x silnější. A pak to skončilo takhle.“ Ukázal směrem na les. „Doufáme, že nám pomůžete.“ Pak odešel.

„Proč zrovna my???“ pomysleli si. „A co teď?“ zeptal se Tonda. „No to nevím,“ odpověděl Oscar. „Podle mě bychom jim měli pomoci,“ řekla Mína. A tak se vydali na cestu. Byl tu ale problém. Nevěděli, kam jít a co dělat. Proto šli hledat někoho, kdo by jim poradil.

Chvilku bloudili a pak našli zahrádku, která byla tak malá, že by mohla patřit jen skřítkovi. Prošli zahrádkou a zaťukali. Nikdo jim neotevřel. Rozhodli se jít pryč. Když se otočili, uslyšeli zavržení dveří. Hlas, který slyšeli, jim byl nějak povědomý. Byl to skřítek, který jim předtím řekl, co se tu stalo! A ten je pozval dovnitř.

„Proč jste za mnou přišli? Opravdu se chcete vydat na tu cestu?“ Tonda se zděsil, že jim čte myšlenky. „Ostatní, které jsem žádal, jsem už nikdy neviděl.“ Tonda mu řekl, že nikdo z nich neví, kam se vydat a co dělat. Skřítek mu podal mapu a kus papíru. Pak se vypařil.

„Co to je?“ zeptal se Oscar. „Nevím, asi instrukce,“ odpověděla Lana. A tak začali číst papír: *„Myslel jsem, že přijдете, a tak jsem vám připravil tento vzkaz. Na mapě je vyznačena cesta k Mágově domu, tu vidíte zaznamenanou červeně. Pak je tam mapa k úložišti tajného klenotu našeho lesa, ta je zakreslena modře. První musíte vzít mágovi klenot, pak ho vraťte tam, kam patří (to znamená k úložišti). Může to znít jednoduše, ale věřte... není.“*

„Co si asi myslí rodiče o tom, kde jsme? Jsme tu už dvakrát tak dlouho, než bylo domluveno,“ řekl Oscar. „Teď je hlavní jim pomoci,“ poznamenal Tonda. Vzali mapu s instrukcemi a vyrazili.

Chvilku šli po cestě, pak po jehličí, listech a hlíně. Nakonec měli projít jeskyní. „Mapa ukazuje, že máme jít tudy,“ řekla Mína. „Vyrážíme! Vzhůru za dobrodružstvím,“ prohlásil sebejistě Oscar a vešel do jeskyně. Ostatní ho následovali. Vešli a před nimi vyletěl za stěny šíp. Oscar znejistěl. „Asi můžeš vyrazit první, Tondo. Já vám budu krýt záda.“ Tonda si neochotně vyměnil místo. „Ale už si nestěžuj, Oscare,“ zavrčel nevrle Tonda. Pět kroků nato se před nimi objevila jáma, u které neviděli na konec. „Tak teď jsem se fakt lekl!“ zděšeně vykřikl Tonda. „Kdybych do ní spadl, bylo by po mně.“ Jámu obešli a pokračovali v cestě. Chvilí se nic nedělo, ale ta chvíle nebyla moc dlouhá. Pak narazili na kameny, které jim stály v cestě. „No ale s tímhle už si fakt rady nevím,“ řekl zaraženě Tonda. „Jé, tady je nějaká malá skulinka,“ zavýskla nadšeně Mína. „Můžu se zkusit protáhnout a podívat se, jak to vypadá na druhé straně.“ A jak řekla, tak udělala. Jakmile byla na druhé straně, viděla východ ven. „Našla jsem východ!“ zakřičela radostně na zbytek skupiny. „Rychle, polezte za mnou!“

Potom co všichni vylezli ze škvíry v kamenech, byli venku z jeskyně. „Počkat, počkat, počkat! Není záblesk na té hoře před námi světlo drahokamu?“ zeptala se Lana. „A jo. Máš pravdu,“ odpověděl zaskočeně

a rázem překvapeně Tonda. „Tak abychom už vyrazili,“ nedočkavě pobízel Oscar. „Tak vyrazíme směr drahokam!!!“ zvolal sebejistě Tonda. Poté už je cestou k hoře nic nebezpečného nepotkalo.

Dorazili k hoře a vydali se tam, kde bylo světlo. Jakmile vyšli na horu, viděli čaroděje, který sází mrkve. „Pane jmenujete se Brundibár?“ zeptali se čaroděje. „Ano, moje jméno je Amtolius Mimikus Brundibár. „Pane, víte, že jste zničil celý les?“ ptali se ho dál. „Ano, o tom vím a moc mě to mrzí, ale celý les mě nenávidí, a když jim chci pomoci, vyženou mě. Jen jsem si chtěl zasadit mrkve a zvirtlo se to, tak jsem to chtěl jít spravit. Když jsem sešel z hory a řekl, že to napravím, ani se nezamysleli a prostě mě vyhnali. Teď už jim nehodlám pomáhat. Nechtěli pomoci, tak jim nepomůžu,“ podotkl ukřivděně čaroděj.

Skupina byla zmatená. Chvilku se domlouvali, co udělají dál. „Půjdeme vysvětlit skřítkům, že Brundibár není zlý a že jim opravdu chce pomoci,“ navrhla Mína a šla dolů z hory. Ostatní šli za ní. Poté, co slezli z hory, tam nikdo nebyl. „Kde všichni jsou?“ vyhrkla po chvíli Mína. „Asi už jim konečně došlo, že Brundibár není zlý a chce jim doopravdy pomoci,“ odvětil Oscar. „Tak bych se vrátil nahoru a zjistil, co se vlastně stalo.“

Když dorazili na horu, viděli, jak tam skřítkci slaví. Zeptali se jich: „Proč se radujete, vždyť celý váš les je zničený?“ „To byl. Teď už to Brundibár spravil, aniž by nám něco předem řekl. Ale z toho tak nadšení nejsme, protože to je samozřejmost, když to zavinil. Šťastní jsme z toho, že vyrostlo hodně mrkví pro celý les.“

„Aha. Tak tady naše práce končí,“ řekli si a radostně a vyrazili domů, aby tento příběh vyprávěli ostatním.

Když se vraceli k bráně, viděli, jak stromy krásně vykvetly, lišky odpočívaly a celý les byl zase v pořádku. Ve chvíli, kdy už opouštěli les, za nimi přiběhl skřítek a daroval jim na rozloučenou plnou náruč velkých mrkví.

Bestiář k příběhu Magický les

- 1) Lišjen - v podstatě je to liška, ale má parohy, což znamená, že nemůže vlézt do nory.
- 2) Zámeční strom - strom, který z dálky vypadá normálně, ale když přijdete blíž, všimnete si zámků na jeho kořenech, a to způsobuje, že nemůže růst.
- 3) Kjalíček - jméno může znít vtipně, ale jeho kletba je možná jedna z nejhorších. Nemá zuby, a to znamená, že nemůže jíst mrkve, ani salát.
- 4) Ježura Bezbodlák - ježek, který nemá bodliny a nemůže se bránit proti dravcům.
- 5) Datlozob - datel, který nemá zobák a nemůže ťukat do stromů.

Dáda

Marek

Lesní víla

Ahoj, jsem Mia, je mi 420 let. Až mi bude 1000 let, budu dospělá. Žiju v lese se svou rodinou a kamarády. Umím se maskovat a mluvit se zvířaty. Můj domeček je muchomůrka. Mám medové vlasy a na nich malou čepičku, která vypadá jako muchomůrka. Když ji nemám na hlavě, mívám vlasy spletené do jednoho francouzského copu. Často nosím bílou halenku až po kolena. Moje snědá pleť se na slunci krásně leskne. Miluji jízdu na mé laňce, která se jmenuje Lia.

Dneska ráno jsme spolu vyjely z louky k mému domečku na stromě. Ale když jsme byly skoro tam, viděla jsem na zemi plastové lahve a obaly od bonbonů. Docela mě to naštvalo, ale s Liou jsme jely dál. U domečku bylo krásně jako dřív, ale pořád jsem myslela na ty odpadky. Vylezla jsem na domeček, nadechla jsem se a řekla: „Na tom javoru je krásně.“ Moc se mi tam líbilo. Trochu jsem tam zametla a dala do vázy novou kytičku. Zalila jsem okolo javoru. Cestou zpátky jsme jely s Liou jinudy. Mířily jsme k jezeru. Bylo docela vedro, navíc jsem si chtěla umýt vlasy a dát si je do krásného copu. Ale když jsme tam přijely, byly okolo jezera papírky a obaly od sušenek. Dost mě to rozzlobilo! „To je ale od těch lidí nezdvořilé,“ zamumlala jsem mrzutě. „Já se tady o ten les starám a oni sem hází odpadky!“ Nasedla jsem na Liu a vyrazila k mému domečku.

Cestou jsem nasbírala mnoho listů, abych na ně napsala: *V 18 hodin u starého javoru.* U muchomůrky neboli u mého domečku jsem na listy napsala vše potřebné. Pak jsem s Liou šly ke starému javoru. Tam jsem uklidila, zametla listí a šla připravit jídlo. Když jsem byla na louce pro kytičky, viděla jsem na zemi ohryzky od jablek, slupky od mandarinek a plastové lahve. Byla jsem ráda, že jsem uspořádala tu večeři.

Kolem 18 hodin se u starého javoru začaly scházet všechny víly a zvířata. Všude byl velký rozruch, a tak jsem poprosila vílu, která ovládá vítr, aby zazpívala. Víla zaječela a všichni se najednou zklidnili. Rychle jsem vylezla na strom a řekla: „Vítám vás všechny na této večeři. Chtěla jsem s vámi mluvit o lese. Dnes jsem na louce a u jezera viděla spoustu odpadků.“ Mnoho zvířátek a víl souhlasilo. „Vůbec se mi to nelíbilo, a tak jsem se rozhodla tuto záhadnou záhadu vyřešit.“ Víly a zvířátka se začaly bavit, jak to vyřešit. Až nakonec promluvil můj praprapraprapradědeček. „Myslím, že by byl dobrý nápad projít elepofivou neboli temnou částí v lese. Lidé tam nechodí, a navíc za temnou částí v lese je krásně. Je tam spousta paloučků a dvě jezera. A hlavně tam nejsou žádné odpadky. Tam bychom mohli žít v čistším prostředí.“ Zvířátka a víly s tím souhlasily. A tak jsme se domluvili, že už ten večer vyrazíme.

V temné části lesa bylo opravdu strašně! Když jsme došli do filmistské části (tak říkáme té za hlubokou částí v lese), začalo vycházet slunce. Ptáci se rozezpívali a všichni si začali dělat nové domečky. Já jsem si udělala na stromě a pod stromem byl domeček mé laňky Lii. Všechno bylo zvláštní a jiné, ale já jsem byla smutná. Stýskalo se mi po mém muchomůrkovém domečku. Ale pak jsem na to zapomněla a šla se vykoupat.

Skoro každý den jsem se šla podívat, jak se vede mé oblíbené části lesa. Jednoho dne, když jsem byla zase v mé oblíbené části lesa, tam byla malá rodinka, která se koukala na ty hnusné odpadky, a šlo vidět, že se jim taky nelíbí. Taky jsem si všimla, že je sbírají do malých pytlíků. Byla jsem ráda, že se to taky někomu jinému nelíbí, a tak jsem je pozorovala a maskovala se. Po několika

krocích jsem si všimla, že po lese jsou rozmístěné cedule. Bylo na nich napsané: „LES JE KRÁSNÝ, ALE ODPADKY HO NIČÍ.“ To se mi moc líbilo, ale dostala jsem hlad, a tak jsem šla pryč.

K svačině jsem si dala borůvky a ořechy. Ty mi moc chutnaly. Zavolala jsem Liu a jela jsem s ní opět do mé oblíbené části lesa. Nejdřív jsme se zastavily u studánky. Tam jsem se napila a pak jsme prošly elepofivou částí v lese. Když jsme byly v mé oblíbené části lesa, všimla jsem si, že odpadků je mnohem méně a cedulí je více. S Liou jsme se zastavily u altánku v lese. „Hele, tady je nově připevněný koš,“ řekla Lia nadšeně laňkovou řečí. „Máš pravdu!“ zajásala jsem a přitom jsem tleskala.

Čím častěji jsem tam chodila, tím méně tam bylo odpadků. Začala tam chodit i moje kamarádka. Čtvrtý den, co jsem s ní chodila do mé oblíbené části v lese, jsme pořádali další večeři. Na večeři jsme s kamarádkou hrdě pronesly: „Určitě se vám stýská po vašich domovech. Nebojte se, máme dobrou zprávu. V části, kde jsou vaše bývalé domy, už nejsou odpadky! Lidi si asi uvědomili, jak je les s odpadky hnusný, a tak se můžeme zase přestěhovat zpět do našeho čistého lesa!“ Víly a zvířata jásalý radostí.

Po několika dnech se moje rodina a ostatní rodiny zase nastěhovaly do mé oblíbené části. Vlastně to není jen moje oblíbená část, ale i ostatních. Všechny víly, všechna zvířata se radovala, že zase mohou být ve svém lese. Jako první jsem šla do svého domečku a tam jsem si uklidila. A pak do domečku na stromě.

KONEC

Les a prase, co se pase

V lese, tam se dějí věci,
však je všichni znáte přeci.
hlavu, patu musí mít,
nedalo by se tam žít.

Roste tam moc bezinky,
sežraly je jezinky.
Pravidla tam žádná nejsou,
pozor, ať tě neunesou.

Na louce se hezky pase
jedno strašně velké prase.
Sežralo jim obilí,
zajděte si do Billy.

Jednou na tu louku přišel
jeden strašně silný osel.
Prase nacpal do trouby,
udělal z něj hamburgery.

A tak bezinkový les,
nemá žádné prase dnes.
V klidu si tam hezky žije,
prasete se nedožije.

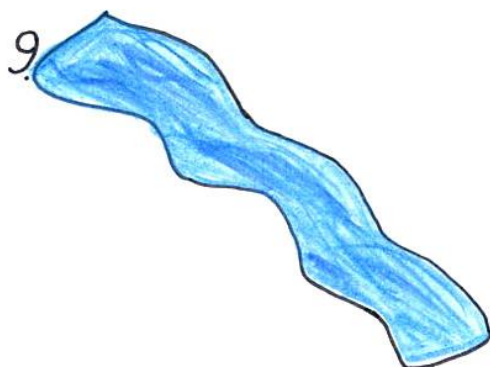
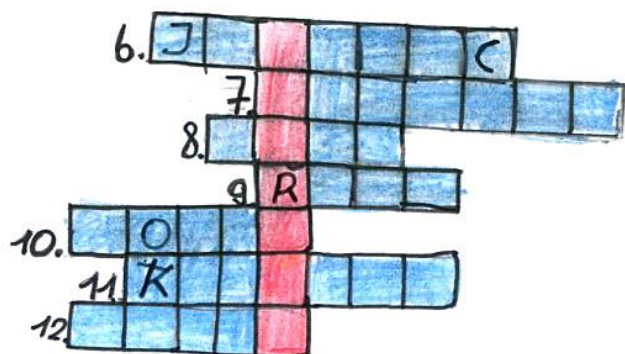
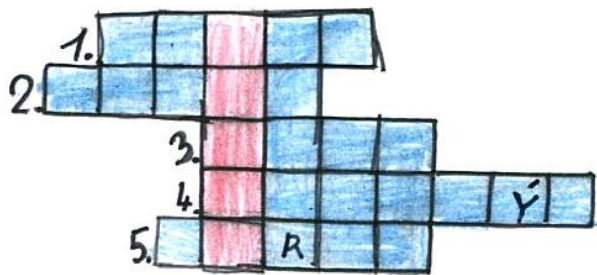

LESNÍ

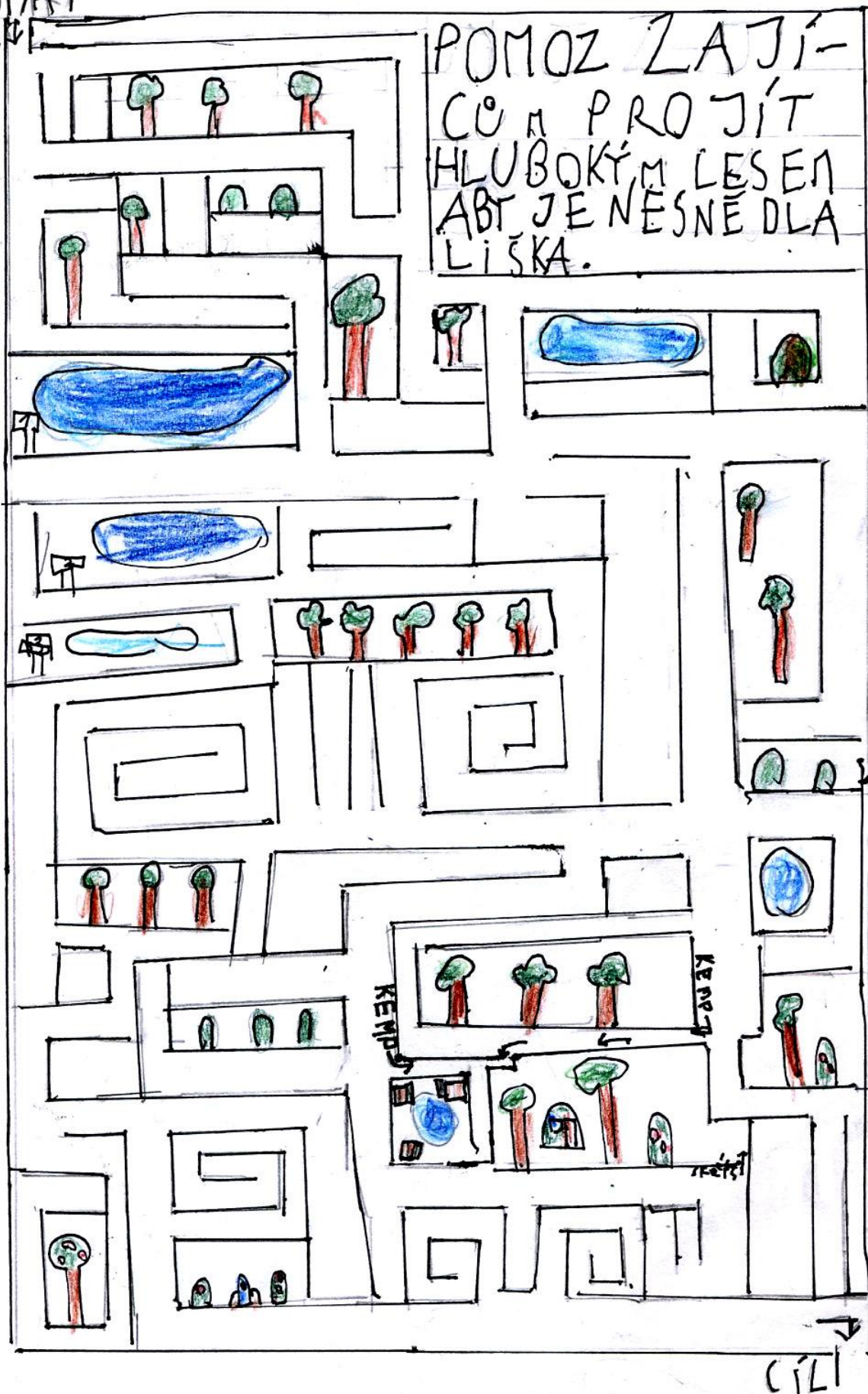
BLUDIŠTE

Adam

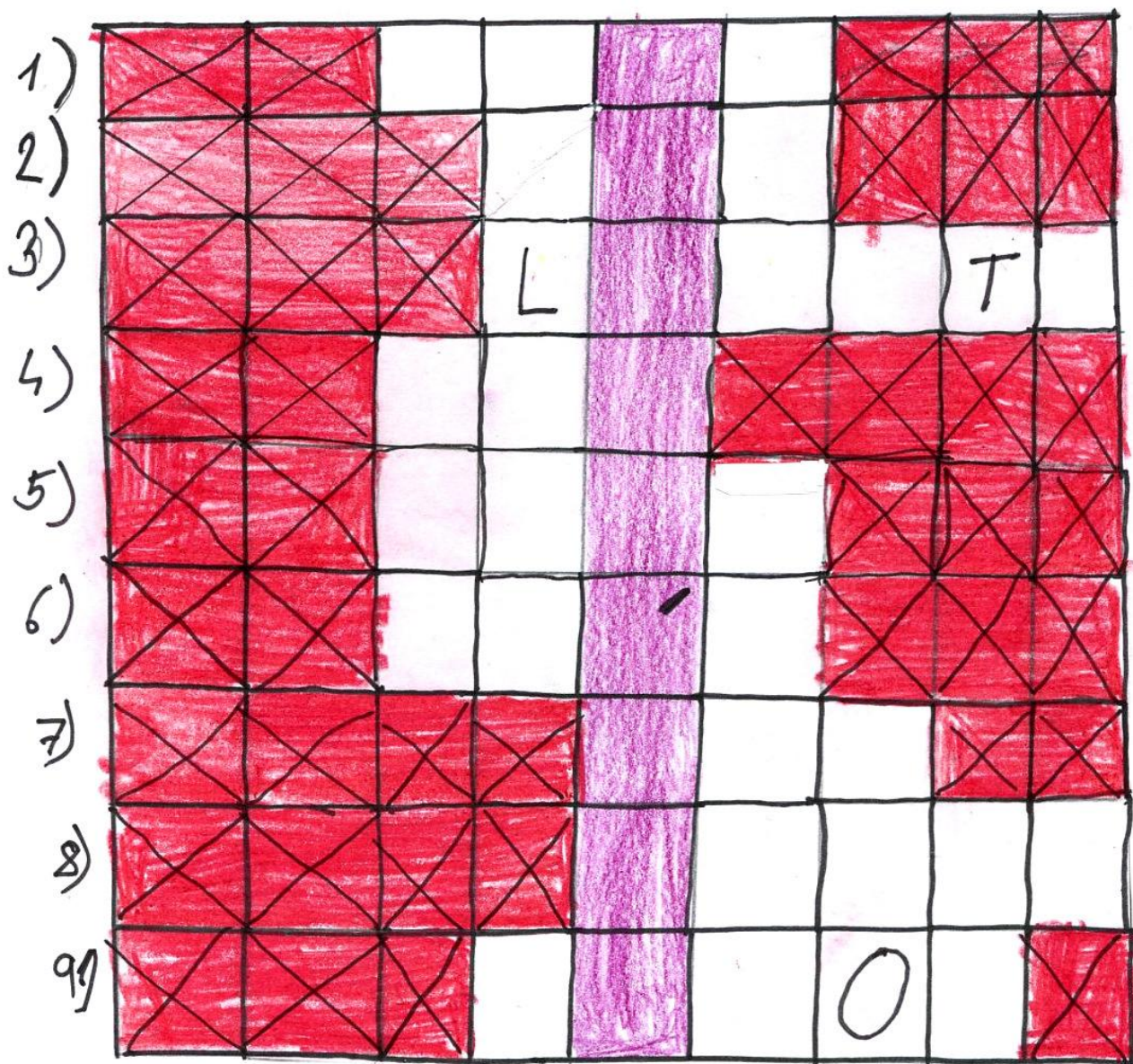

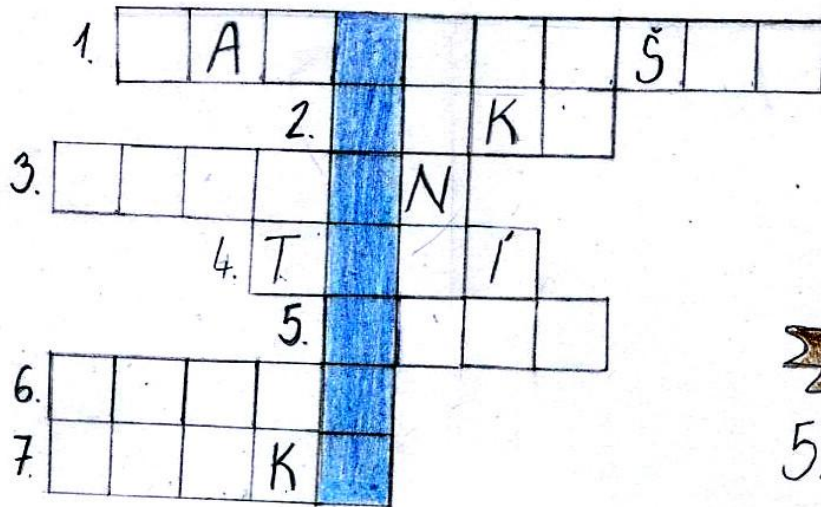
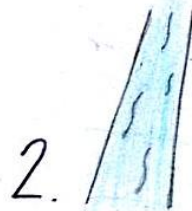
START

POMŮZ ZAJÍ-
CŮM PROJÍT
HLUBOKÝM LESEM
ABY JE NESNĚ DLA
LIŠKA.

KŘÍŽOVKA

NÁPOVĚDA,
JEHLIČNATÝ
STROM OD, SLOVA
MODRÁ

HOUBIČKOVÁ

matematika

$$\text{mushroom} + \text{mushroom} = 8$$

$$\text{mushroom} + \text{mushroom} = 7$$

$$\text{apple} + \text{mushroom} = 12$$

$$\text{tree} + \text{apple} = 11$$

$$\text{tree} + \text{mushroom} = \boxed{}$$

$$\text{apple} + \text{mushroom} = \boxed{}$$

$$\text{tree} + \text{mushroom} = \boxed{}$$

H _ _ B D B Q _ _

_ _ Š _ _ B _ _ N _ _

Justý, Žofi, Ester

Žofi, Klári

Proved' kluka lesem k
chalupě a sbírej jahody,
ale nemusíš posbírat všechny

Adam

POZOR! MEDVĚD!

1. OTÁZKA: JAKÝ ZVUK UDEĚLAL MEDVĚD JENOM JEDNOU: A) RAAR! B) BRUM. C) GRR!

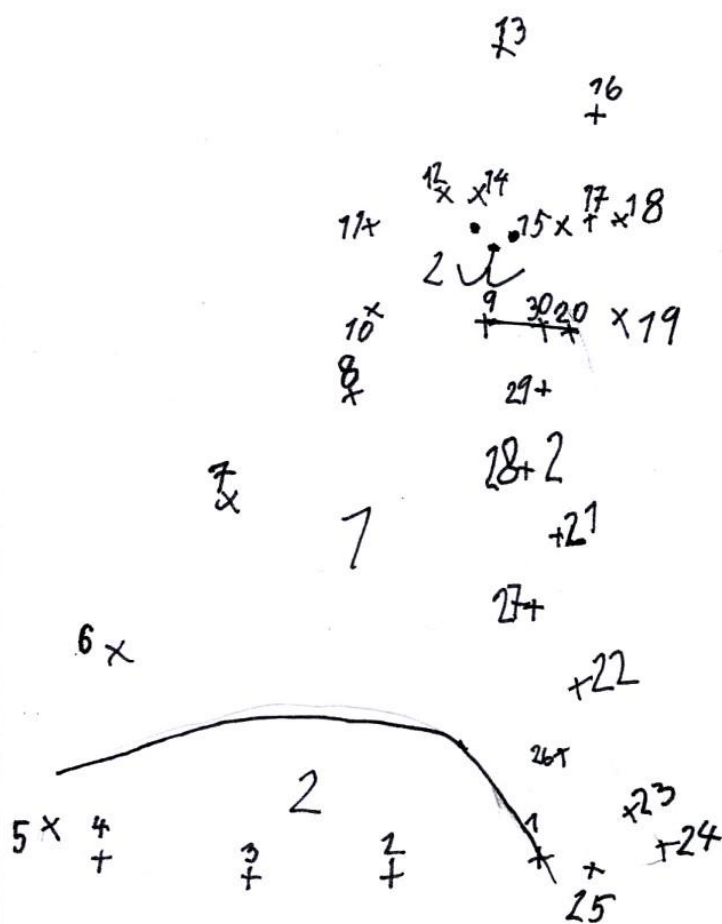
2. OTÁZKA: KOLIK JE STROMŮ VE 4. POLÍČKU: A) 4, B) 5, C) 3

ZAKROUŽKUJ VĚCI, CO PATŘÍ
DO LESA. **ZÁKAZ STANOVÁNÍ!**

5 VĚCÍ JE SPRÁVNĚ

Ád'a

SPOJ ČÍSLA
A VYBARVI OBRÁZEK

Viktor

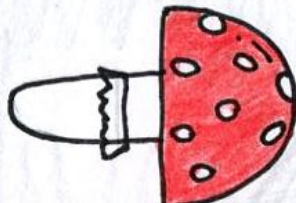
HÁDANKY

a) Říká se jí akrobatka,
v lese skáče z větve na
větev a jí oříšky: —

b) Lesní král ho předzívá
a na hlavě má parohy: —

c) Zrzavý má kozisek,
byla v pohádce, odnesla
Budalínka: —

d) Roste to v lese,
je to houba Hedvika,
červená s bílými puntíky: —

TIP NA VÝLET

LES KRÁLOVSTVÍ

Les Království je jednou z 25 přehrad na Labi. Najdeme ji nedaleko Dvora Králové nad Labem. Díky svým věžičkám připomíná nějaký zámek a také díky tomu patří k nejkrásnějším přehradám u nás. Z jedné strany stojí domek hrázného, který připomíná malý hrad. Byla postavena na začátku 20. století a dnes je chráněnou technickou památkou.

Kolem přehrady vede naučná stezka "Les Království". Nabízí různé výhledy, jak na přehradu, tak i na vodní plochu. Od přehrady můžete dojet autem, pěšky nebo dojet na kole do Safari ve Dvoře Králové. Autem je to asi 10 minut.

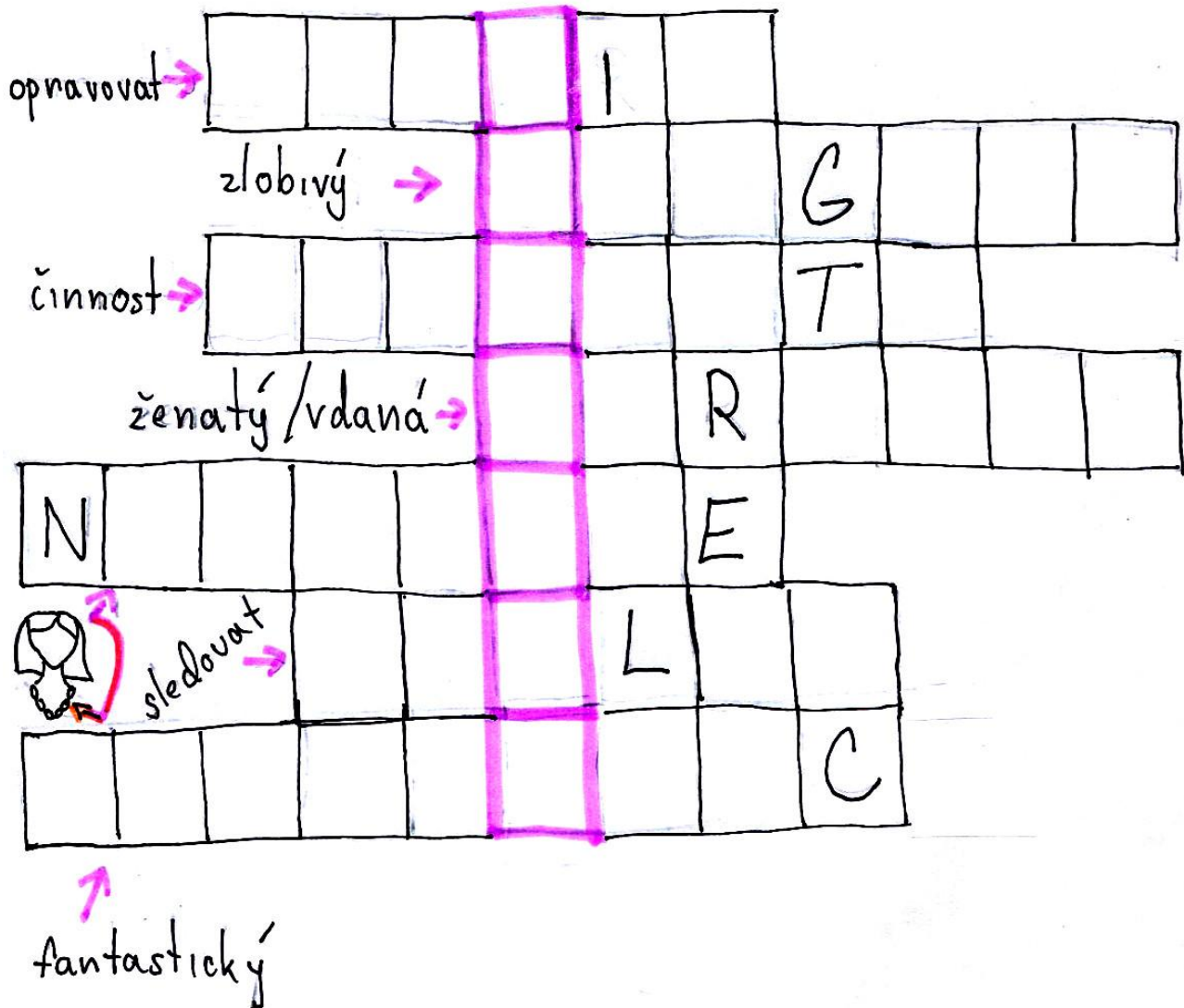

Find the words 😊

P	K	N	V	E	K	S	E	C
J	M	O	W	E	I	Y	U	M
B	E	V	E	M	S	T	H	O
M	O	W	A	E	W	E	L	V
A	B	M	E	M	B	E	R	E
R	A	Y	J	L	O	V	O	T
R	E	M	I	S	S	A	L	H
I	R	E	V	R	I	M	D	I
E	U	T	C	T	H	I	E	F
D	E	F	R	E	V	I	R	E

JEWEL, THIEF, MEMBER, CUT,
OLDER, RIVER, WEEK, MOVE, MISS,
MARRIED. 😊

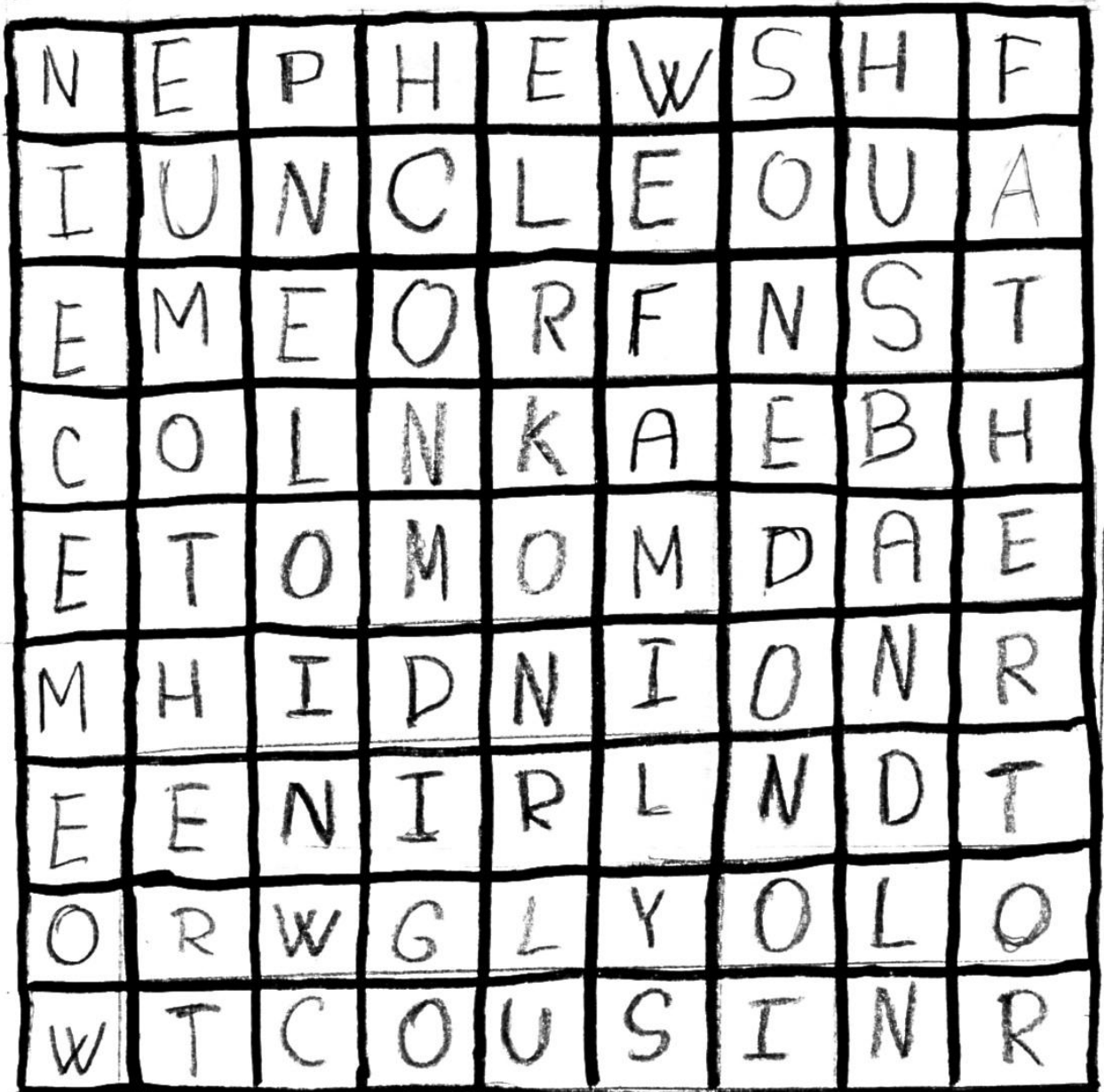
CROSSWORD

TAJENKA: I love

Tereza 7.A

Find
words
of
family

Honza 7.A

TEMNÍ LES

NAROZENINY
2
ČÁST

